

heden ikke, man kan gøre Indvending, for saa vidt man i det hele vil tage disse Arbejdere med, her er Tale om, og at ubelulle dem, tror jeg vil være meget betænkeligt og egentlig ogsaa meget urigtigt. Jeg har nu gjort Rede for § 2 saa kort, som det er mig muligt, men vil dog fremdrage et Par Ting endnu angaaende disse Forhold, og da særlig det, at naar man gaar til at løse Spørgsmaalet, saaledes som her er foreslaaet, dels ved at lægge Byrden paa Arbejdsgiverne i det Omfang, som man nu mener det rigtigt at gøre det, og som man kan komme overens om at gøre det, og dels ved at lægge den paa Samsundet i det hele taget, saa tror jeg, at naar man gaar den Vej, som her er foreslaaet, saa naar man ogsaa, at der bliver taget betydeligt Hensyn til vedkommende forulykkede Arbejder, at han faar en god, omsigtsfuld og passende Pleje, saa at hans Helbredelse bliver fremstjundet saa meget som muligt; og det, fordi det er i vedkommende Øbers Interesse at faa de Dagpenge og det Forsørgelsesbeløb, som skal hvedes, sat saa lavt som muligt, men for at faa det sat saa lavt som muligt, maa han sørge for, at vedkommende tilskadefomne Arbejder kan blive helbredet saa godt og saa hurtigt som muligt. Den private Arbejdsgiver, hvem der her paalægges en Pligt, vil have Interesse i, at den tilskadefomne Arbejder kan faa saa god en Pleje og saa hyppelig en Lægehjælp som muligt og i det hele taget komme under saa god en Omfjorg, som kan staffles, for at han kan blive helbredet saa hurtigt som muligt. Netop ad den Vej, som her er foreslaaet, ville Arbejderne komme ind under den mest humane Behandlingsmaade, man kan tænke sig; det vil ikke alene den Arbejdsgiver, som skal udrede Beløbet, sørge for, men ogsaa de Forsikringsanstalter, hvori Arbejderne ere forsikrede paa Arbejdsgiverens Regning. Og der vil naas endnu mere, fordi disse Forsikringsanstalter gennem den Præmie, som de tage af Forsikringerne, kunne tvinge Arbejdsgiveren til at sørge for at have gode Maskiner og gode Arbejdsforhold paa hans Værksted og hans Fabrik, saa at Ulykkestilfældene ikke indtræffe saa hyppigt, som det ellers er Tilfældet. Tager man det derimod paa den Maade, at man siger: Det er lige meget, hvor Ulykken kommer fra, om den indtræder

paa Fabrikken eller paa Landevejen, den vedkommende Arbejdsgiver skal ikke svare noget dertil, Samsundet betaler det hele, saa ser jeg ikke — som ogsaa det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) sagde —, at noget Menneske i Virkeligheden har nogen Indflydelse paa at indskrænke Ulykkestilfældenes Antal eller paa at træffe Foranstaltninger til at sikre Arbejderne mod Ulykkestilfældes Indtræden. Det, at Forsikringselskaberne gennem Præmierne kunne føre nogen Kontrol, har sin Betydning, og denne Kontrol øves jo, hver Gang Forsikringselskabet over for en eller anden sætter Præmien op. Manden vil da straks rejsnere som saa: Naar de sætte Præmien op, er det, fordi dine Sager ikke ere i saa god en Orden, som de burde være. Det, man derfor opnaar ved at gaa den Vej, her er foreslaaet, tror jeg er af ikke ringe Betydning. Jeg tror ogsaa, at det offentlige kan udøve ikke saa ringe Indflydelse paa at forhindre Ulykkestilfælde. Her gives i Forslagets § 3 Kommunalbestyrelserne Ret til at fastsætte Vedtægter til Undgaaelse af Ulykkestilfælde paa Kommunens Omraade, og disse Vedtægter kunne maaste komme til at udøve en ikke saa lidt mere gavnlig Indflydelse end mange af de Vedtægter, som Kommunalbestyrelserne nu fastsætte. De Vedtægter, som Kommunalbestyrelserne nu fastsætte, baade for det ene og for det andet, tilvejebringe de tit paa den Maade, at de slaar op i en Ministeraltidende og sige: Lad os tage det, saa saa vi ogsaa Vedtægter i vor Kommune. De Vedtægter, vi saa faa, kender Befolkningen ikke videre til, de ere mange Gange blot til Ulejlighed, fordi man ikke rigtig ved, hvad der er Lov og Ret her i Landet, og først maa se Ministeraltidenden igennem for at se, om der ikke skulde være bestemt en eller anden Undtagelse fra Loven. Men de Vedtægter, som der her er Tale om, tror jeg, at Kommunalbestyrelserne i mange Tilfælde ville drøfte ganske anderledes omhyggelig, fordi de stedlige Forhold her ville gøre sig ganske anderledes gældende. Jeg tror ogsaa, at disse Vedtægter ville faa deres store Indflydelse paa, at man kan komme til at hindre Ulykkestilfælde. — I § 4 fastsættes Forsørgelsestravets Størrelse, dels som Dagpenge, dels som en fast Sum, baade i Tilfælde af Legemsbefædigelse og i